

РЕШЕНИЕ

№ 8284

гр. София, 02.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 11.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **12841** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 – 298 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. И. Г. против писмо изх. № РИС25-ГР94-2443-(3)/11.11.2025 г. на кмета на район „Искър“ на Столична община (СО). Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата. Заинтересованата страна (ЗС) В. В. Н. чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде уважена.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

С процесното писмо жалбоподателката е поканена да освободи общинско жилище с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] което наема съгласно представения договор от 18.01.2023г. (л.30-32 от делото). Договорът е сключен в изпълнение на заповед № РИС23-РД66-5/18.01.2023г. на кмета на район „Искър“ на СО (л.33), с която в жилището са настанени жалбоподателката и ЗС.

За същото жилище има съставен акт за частна общинска собственост № 1650/29.12.2014г. (л.53-54), в т.10 от който - „Предоставени права за управление“, е отбелязано, че имотът се управлява от кмета на СО. В този акт, както и в предходния от 21.07.1998г. (л.61-62) не е отбелязано предоставянето на горепосочения апартамент на КТ „Подкрепа“. Съгласно представеното решение № 441/26.07.2024г. на Столичния общински съвет (СОС), последният е бил предоставил през 2003 г. този и други апартаменти на посочената организация и с последващото решение ги

отнема от нея, като възлага на кмета на СО да издаде заповед за целта (л.108-109). Това решение на СОС е било обжалвано от КТ „Подкрепа“. Жалбата е била отхвърлена с решение № 4511/10.02.2025г. по адм. д. № 8219/2024г. на Административен съд София град, Второ отделение, 23 състав, оставено в сила с решение № 10128/21.10.2025г. по адм. д. № 4500/2025г. на Върховния административен съд, Четвърто отделение.

С оспореното в настоящето производство писмо е отправена покана за освобождаване на жилището, наемано от жалбоподателката, като са изложени мотиви, че с решение № 441 по Протокол № 16/25.07.2024 и 26.07.2024 г. са отнети от КТ „Подкрепа“ 6 броя поземлени имота, предоставени с Решение № 38 по протокол № 57/07.08.2003 г. на СОС. Жалбата на „КТ Подкрепа“ е отхвърлена с окончателен съдебен акт. Жилищата са нужни за предоставянето им под наем на лица с установена жилищна нужда, а един от тях във фонд „Резервен“, поддържан и управляван от кмета на СО. Административният орган е отбелязал в мотивите си и, че решенията на Върховен административен съд са задължителни за страните в производството, както и за всички трети лица, засегнати от силата на присъдено нещо и стабилитета, който придобиват. Определен е срок до 14 дни за освобождаване на жилището и е посочено, че при неизпълнение ще бъде предприето изземване посредством въвод във владение по реда на Закона за общинската собственост, като разноските за тези действия ще бъдат за сметка на адресата. При това му съдържание оспореното писмо има характера на покана по чл.277, ал.1 АПК за доброволно изпълнение на решение № 441/26.07.2024г. на СОС.

Съгласно чл.297 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), към който препраща чл.144 АПК, влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република Б.. Пределите на действие на влязлото в сила решение са очертани в чл.298 ГПК, където е посочено, че решението влиза в сила само между същите страни, техните наследници и правоприемници, за същото искане и на същото основание. Жалбоподателката не е измежду лицата, за които са задължителни горепосочените съдебни решения и не е адресат на решение № 441/26.07.2024г. на СОС. Не се установява и не се твърди участието ѝ в производството по оспорването му. Поради това и съгласно цитираните разпоредби на чл.297-298 ГПК, тя не може да бъде адресат на покана за доброволното им изпълнение. По арг. от чл.223 ГПК, с оглед неучастието на жалбоподателката в производството по оспорване на това решение на СОС, постановените съдебни решения нямат и установително действие спрямо нея. В допълнение следва да се отбележи и, че с т.ІІ от решение № 441/26.07.2024г. на СОС изпълнението му е възложено на кмета на СО, а не на района, и следва да се състои в отнемане на жилищата от КТ „Подкрепа“, ако те се намират във владение или държане на посоченото сдружение. По изложените съображения, решение № 441/26.07.2024г. на СОС и съдебните решения, постановени при осъществения контрол относно неговата законосъобразност, не са годни да обосноват задължение за изпълнението им от жалбоподателката. В производството по изпълнението на тези актове тя се явява трето лице по смисъла на чл.297, ал.2 АПК.

Наред с това, последната обитава жилището на основание договор за наем, сключен между нея и СО на 18.01.2023г., в изпълнение на заповед № РИС23-РД66-5/18.01.2023г. на кмета на район „Искър“ на СО. В договора, както и в заповедта, не е определен срок на действието му. В заповедта за настаняване на жалбоподателката и ЗС е отбелязано условие, че е валидно до прекратяване на трудовото ѝ правоотношение с КТ „Подкрепа“ или до искане от последната за такова прекратяване. В сключения впоследствие договор това условие не е възпроизведено. Не се установява, нито се твърди наличието на предприето производство за прекратяване на съществуващото наемно правоотношение съгласно чл.46 ЗОС. Поради това, безпредметно е обсъждането на възможното осъществяване на някое от основанията за прекратяване; съответно,

при липсата на последното поканата за освобождаване на общинското жилище се явява лишена от основание.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл. 168, ал. 1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че поканата е издадена от компетентен административен орган, в предвидената от закона форма, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя и ЗС за възстановяване на разноските по делото. Установяват се направени такива съответно: от жалбоподателката – размер на 10 лв. платена държавна такса, равностойна на 5,11 евро; от ЗС – 620 евро адвокатско възнаграждение, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие. Възстановяването е дължимо от СО, която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл. 298 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо изх. № РИС25-ГР94-2443-(3)/11.11.2025 г. на кмета на район „Искър“ на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. И. Г., с ЕГН [ЕГН], сумата 5,11 евро (пет евро и единадесет цента) – разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. В. Н., с ЕГН [ЕГН], сумата 620 (шестстотин и двадесет) евро – разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: